

عنوان مقاله:

ارزیابی مدل Local climate zone در پایش تغییرات کاربری اراضی با تاکید رشد فیزیکی (منطقه مورد مطالعه: شهر تهران)

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی کاربرد مدل‌های پیشرفته تحلیل فضایی (سنجش از دور و GIS) در آمایش سرزمین (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیدعلی المدرسی - دکترای ژئومورفولوژی، دانشیار، گروه GIS و RS واحد یزد دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران

محسن دودانگه - دانشجوی دکتری گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

سیدعقیل ابراهیمی - دانشجوی دکتری گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

علی حسن آبادی - دانشجوی دکتری گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

تغییرات کاربری اراضی و پوشش زمین به عنوان یکی از عوامل مهم و موثر بر تغییرات محیط زیست جهانی به حساب می آیند، بنابراین درک و پیش بینی علل، فرآیندها و نتایج تغییرات کاربری اراضی به یک چالش عمده بر روی سطح کره ی زمین تبدیل شده است. امروزه فن آوری سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، به طور موثر جهت شناسایی و تعیین مقدار تغییرات کاربری اراضی و اثرات آن بر محیط زیست استفاده می شوند. : توسعه فیزیکی شهرها و گسترش ابعاد آن، یکی از عوامل مهم در تغییرات اراضی شهری به شمار می رود که پیامدهای متعدد زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی را به دنبال دارد. در چند دهه گذشته، شهر تهران، با رشد و توسعه شهری و شهرک های پیرامونی متعددی مواجه بوده که این مسئله، موجب تغییرات وسیعی در اراضی شهری تهران و نواحی پیرامون شده است. در این پژوهش روند تغییرات کاربری اراضی تهران در چند دهه گذشته مورد بررسی قرار گرفته است. در پژوهش حاضر با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای لندست ۸، به پایش تغییر و تبدیل اراضی شهر تهران از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۰ پرداخته شد. تصاویر پس از مراحل پیش پردازش، بر اساس مدل LCZ در ۱۰ کلاسه طبقه بندی انجام شد سپس در نرم افزار SEGA GIS طبقه بندی شده و با روش تفاضل تصویر و مقایسه پس از طبقه بندی، تحلیل شدند. نتایج پردازش و طبقه بندی تصاویر نشان می دهد که اراضی شهری به طور پیوسته با رشد همراه بوده و اراضی بایر نیز در مقیاس بسیار کم و آرا، در حال افزایش است. همچنین زمین های که پوشش گیاهی متراکمی داشته اند در بازه سال های ۲۰۱۳ الی ۲۰۲۰ کم شده است که خود این موضوع می تواند آسیب های جدی را در برنامه ریزی شهری برای مدیران شهری به وجود بیاورد

کلمات کلیدی:

کاربری اراضی، مدل LCZ، توسعه فیزیکی، سنجش از دور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1255317>

